

கவிதை

இளங்கவிஞர்களுக்கான
இருதிங்கள் ஏடு

ஆசிரியர் :
அ. யேசுராசா

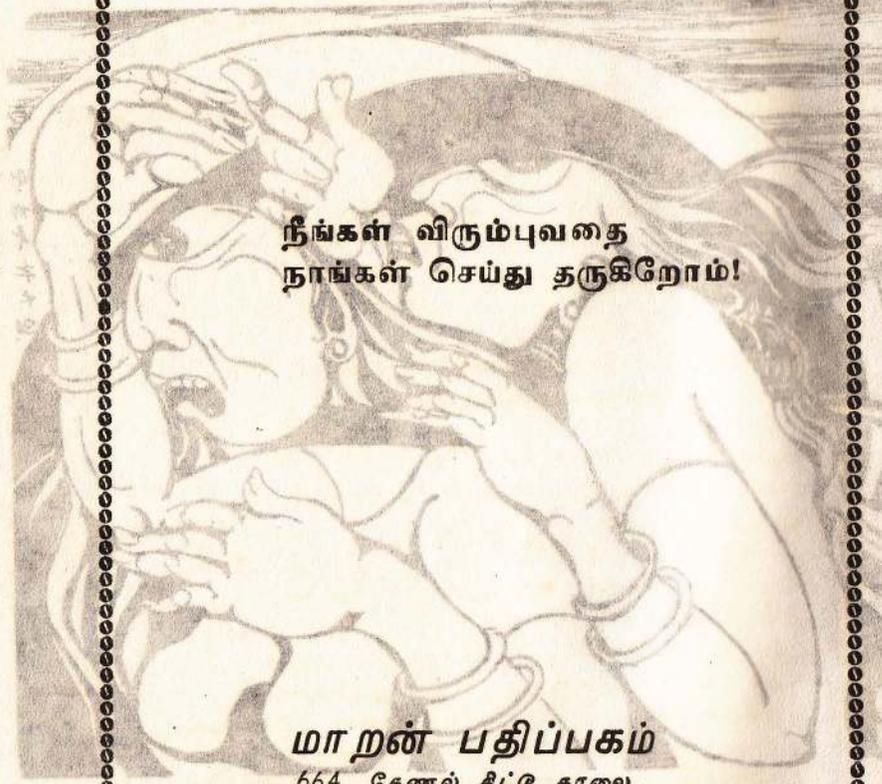
பதிங்குழி

ஆவணி - புரட்டாதி
1995

ஒவியர் :
அ. மாற்கு

விலை :
ரூபா 20/=

அச்ச வேலைகள் விரைவாய் அழகுடன்...

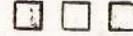
நீங்கள் விரும்புவதை
நாங்கள் செய்து தருகிறோம்!

மாறன் பதிப்பகம்
664, கேணல் கிட்டு சாலை,
யாழ்ப்பாணம்.

கவிதை

இளங்கவிஞர்களுக்கான
இருதிங்கள் ஏடு

ஆசிரியர்:
அ. யேசுராசா

தேர் : 2
உலா : 3

ஆவணி - புரட்டாதி 1995

1, ஓடைக்கரை வீதி,
குருநகர், யாழ்ப்பாணம்.

உதயதாரகைகள்!

தீபவர்ணன்

வாணிப்பிரியர்களே! வாருங்கள் நாமுயர,
ஏணியாய் நின்று ஏற்றிவைத்துப்
பணிசெய்த பண்பினரைப் போற்றிடுவோம்.
சிஞ்சு மனங்களிலே பண்பை உட்பி,
நெஞ்சு நிமிர்த்தி நெடுந்தாரம் செல்வவைத்தார்!
வாழ்க்கைப் பயணத்தின் வழிகாட்டிகள் அவர்கள்!
அறியாமை இருத்திரையை அகற்றிட்ட பின்னிசிகள்!
கல்விப் பயிற்னைக் காத்துநின்ற காவலர்கள்!
இன்பத்தின் உயிர்மூச்சு! இதயத்தின் இடது அறை!
கள்ளத்தனம் போக்கிக் கழுக்குணம் போக்கி
உள்ளத்தைத் தூய்மையாக்கும் உதயதாரகைகள்!
வித்தியா தானஞ் செய்து விளக்குகளை ஏற்றிவைத்து
அழியாச் செல்வத்தை அளித்திட்ட அணையா விளக்குகள்!
மாணவரின் மணி விளக்கு! மங்காத ஒளிவிளக்கு!
அவர்கள் ஆசான்கள்! அவர்கள் ஆசிரியர்!
சிந்தனை ஆற்றலினைச் சீண்டி விட்டவரே!
சீரான சமூகத்தை வடித்திட்ட சிற்சிகளே!
நீங்கள் வாழ்க! வித்தியம் வளர்க!

பழிவாங்கல்...

பிளாச் கொனெஸ்சி
(யூகோஸ்லாவியா)

புனிதனை மரம் பழிவாங்கும்
ஒரு 'காலம்' வருகிறது -
எல்லா வெட்டுதலுக்கும் குத்துதலுக்கும்
எல்லாக் குற்றங்களுக்கும்
எல்லாத் துணிக்கைகளுக்கும்,
கவனமில்லாத ஒவ்வொரு சொல்லுக்கும்
நிழலுக்கும் பழத்துக்குமான நன்றியின்மைக்கும்.

பாய்வதற்கு அது காத்திருக்க முடியாது;
தாக்குவோனாய் உன்வழியில் நுழைய முடியாது.
ஆகையால்,
சிலுவையில் அறையுண்ட மனிதனைப் போல
கனவில் அது நுழைகிறது -
உனது தசைநாடுள் தனது
குளிர்ந்த வேர்களைப் புகவிடுகிறது;
குருதியின் அந்த நடுக்கத்தைப் போல -
கனவில் அந்த நிழல்களின் நடனம்போலப்
பயமுறுத்துகிறது.

அது வசிகரிக்கிறது;
சாபங்களைச் சுழற்றி விசுகிறது...
'கவனம், அழிப்பவனே கவனம் -
மனிதனின் வலிமை குறுகியது!'

ஆங்கிலம் வழி தமிழில் : கடலோடி

அறுவடை

வளவை வளவன்

எங்கள் வயல்களில்
காலபோக வேளாண்மை
தொடர்கிறது.

கவசவாகனங்களின் கனத்த உழவால்
ஆடலறி விதைகள்
பரந்த அளவில் விதைக்கப்படுகின்றன.

நிணமும் சதைத் துண்டங்களையும்
அடிப்பசுளையாக்கி
குருதிப்புணலை நிதமும் பாய்ச்சுவதால்
தமிழீழப்பயிர் செழித்து வளர்கிறது.

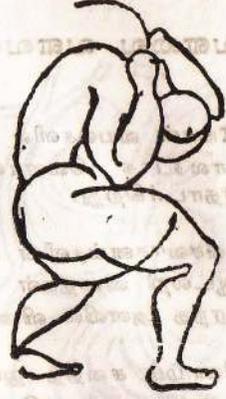
கிருமிநாசினி மட்டும் தெளிக்கப்படுவதில்லை
எங்கள் வயல்களின் மீது
விமான 'ஸ்பிரேயரை' கொண்டுவர இங்கு
ஏவுகணைக் குன்றுகள் நிமிர்ந்தவிட்டதாம்
அதனால்... அது தேவையில்லையென
ஓட்டிகளே மறுத்துச் சறுகுகிறார்.

குடனும் கோரையுமாய்
துரோகப்பயிர்கள் தலைநீட்டி நிமிரும்
ஆனாலும் அக்கணமே அக்களைகள்
வயற்காப்பாளர் தம்
இமையாக் காவலால்
களையப் பட்டுவிடும்
அதனால் தானிங்கு
தமிழீழப் பயிர் சலசலத்து வளர்கிறது.

குதூசலங்கள் தமை இழந்த
குயிருப்பாளர் மட்டும்
குந்தி இருத்தல் விட்டு சந்திகடக்கின்றார்.
சத்திரங்கள் கோவிலெல்லாம்
கடுகாடாய் மாற்றப்படுவதால் இப்போது

அங்கெவரும் தரிப்பதில்லை.
 மாவீரர் மயானங்களிலெல்லாம்
 மலர் வாடை வீசுகிறது ஆனால்
 எங்கள் கோவிலும் சேர்ச்சுகளும்
 பிணவாடை கமழுமிடமாச்சு.
 பத்திரிகை விஞ்ஞாபனங்கள்
 சாந்தி முழக்கும் சமாதானத்
 தீர்வு வரையறைகள் தமை ஒதும்.
 மரத்தடி மருதப்புலம்
 மதவடிக்கந்தப்புலம்
 ஆச்சதா என்று ஆலாய்ப்பறப்பார்.

துச்சாதனன் கைகளுக்கு
 எரிதழல் எடுத்த அர்ச்சனர்கள் இப்போதும்
 சுடுகுழலோடு தான் சுவாசிக்கின்றார் -
 அதனால் தானோ
 தமிழீழப் பயிர் செழித்து வளர்கிறது.

இங்கு இவர்கள் தும்முலது
 உலகத் திசையெங்கும்
 எதிரொலியாய் கேட்கிறது.
 வாய்க்கால் வரம்பின்றிப் போனாலும்
 காப்பாளர் மட்டும்
 களைப் பறியா திருப்பதனால்
 எங்கள் வயலும் தமிழீழப் பயிரும்
 செழித்து வளர்கிறது.

ஈகத்தால் இமயத்தை தொட்டவர்தேசம்
 இனிப் பள்ளத்தில் வீழாது.
 பார் புகழ யார்யாரோ கதறியழ
 அள்ளக் குறையாத
 அறுவடை செய்வதற்கு
 கள்ள மலர்ச்சிரிப்பாய் சிரிக்கிறது தமிழீழம்! ☆

“கவிஞன் வெளிப்படுத்த விரும்புகின்ற உணர்வுதான் கவி
 தையில் முக்கியம். அந்த உணர்வே கவிஞனிடம் அதற்குப்
 பொருத்தமான உடலை எடுக்கிறது. மிக நல்ல கவிதை வாசகன்
 மனதில், அது கொண்டிருக்கும் உணர்வை ஆழப்படுத்துவிடும்.”

- தா. இராமலிங்கம்

கனவுகள் மெய்ப்படும்!

ஆதீலட்சுமி சிவகுமார்

தீனமும் கண்விழித்தவுடன்.....
 அந்தக் கணப்பொழுதின் ஞாபகங்கள்
 என்னுள் முகிழ்க்கின்றனவே!
 என்ன நிகழ்ந்ததென்று எவரிடம் கேட்பது;
 எல்லாரும் கருகிச் சிதறிவிட்ட பிறகு?
 கடைசி நிமிடம்வரை வானம்
 அமைதியாய்த்தானே கிடந்தது!
 பின்னர் ஏன் இடியாய்ப் பொழிந்தது!
 குஞ்சுகளைத் தன்சிறகால் அணைத்திருந்த
 தாய்க்கோழி சிதறியதே.... அருகே
 பிஞ்சுகளும் பூக்களும்
 குருதி பிசுபிசுக்க குற்றுயிராய்த் துடித்ததே!
 வாழ்ந்த சுவடே. இல்லாது....
 எரிந்துபோன இவர்கள் “பயங்கரவாதி” களா?
 காலையில் எழுந்து கூலிக்குப் போய்வந்து
 கஞ்சி காய்ச்சி கால்வயிறு நிரப்பியவர்களல்லவா?
 போகும் விமானத்தை முற்றத்தில் நின்று
 புதினமாய்ப் பார்த்த குழந்தைகள்
 உருக்குக் குண்டுசளால் ஓர்நொடியில்
 உருக்குலைந்து போனதேன்? என்னை
 வருடும் காற்றில் அவர்களின் இரத்த
 வாடை வீசுகிறதே!
 என் வேதனைகளை எவரிடம் முறையிடுவேன்!
 ஒளியைச் சுமந்து திரிந்த அந்தப் பையனின்
 கருநீலக் கண்களின் பேரார்வத்தை இனி
 எப்படிப் பகிர்ந்து கொள்வேன்?
 விறைத்துச் செத்துவிட்ட என் இருதயத்தை
 எப்படி உயிர்த்தெழலைப்பேன்?
 இந்த ஏக்கங்களின் மத்தியிலும்
 நம்பிக்கையின் வேர்களை நான் பற்றிநிற்கிறேன்!
 என் கனவுகள் மெய்ப்படும்! ☆

* 10.07.1995 அன்று நடந்த விமானக் குண்டுச்சிசை
 என் கண்முன்னே கொல்லப்பட்டவர்கள் நினைவாக.

நேர்காணல்:

சி. சிவதாஸ்

1967இல் பிறந்த சி. சிவதாஸ், யாழ்ப்பாணம் பல்கலைக் கழக மருத்துவப்பீடத்தில் இறுதி ஆண்டு மாணவர்; கவிதைத் தொகுப்பொன்றையும், 'ஜீவசக்தி' என்ற பருவ இதழையும் வெளியிட்டுள்ளார்.

- உங்களைப்பற்றிச் சிறிது சொல்லுங்கள்.....
- ☀ நான் ஆரம்பக் கல்வியை கொழும்பு புனித சூசையப்பர் கல்லூரியிலும் உயர் கல்வியை யாழ்ப்பாணம் பரி யோவான் கல்லூரியிலும் பயின்று, மருத்துவ பீடத்துக்குத் தெரிவானேன்; அங்கு இறுதி வருட மாணவனாகப் பயின்றுகொண்டிருக்கிறேன். எனது 10 வயதில் - 1977 இனக்கலவரத்தில் பாதிக்கப்பட்டு கொழும்பிலிருந்து வந்தபோது, பலாலி வீமான நிலையத்தில் மக்கள் நேச உணர்வுடன் வரவேற்றது இந்த மண்ணில் வாழவேண்டும் என்ற உறுதியைத் தந்தது. அதனால், இந்த மண்ணின் மக்களிற்கு மருத்துவ சேவையை வழங்கவேண்டும் என்பதே என் விருப்பம்.
- உங்கள் கலை, இலக்கிய ஈடுபாடுகள் பற்றி.....
- ☀ நான் சிறுவயதிலிருந்தே அதிகம் வாசிக்கும் பழக்கமுடையவன். என்னுடைய ஆர்வத்திற்கேற்ப விரும்பிய புத்தகங்களை என் பெற்றோரும் வாங்கித்தந்ததால், நான் இலக்கியத்தில் ஈடுபாடுகொண்டேன். என்னுள்ளே இருந்த தேடல் ஆர்வம் என்னையும் ஒருபடைப்பாளியாக்கிற்று எனலாம். அத்துடன், நான்சார்ந்த துறையும் மனித உணர்வுகளுடன் சம்பந்தப்பட்டுள்ளதால், அதன் தாக்கமும் என் ஈடுபாட்டிற்கு காரணமாயிற்று. தற்போது நேரப்பளுவினால் முழுமையாக கலை இலக்கியத் துறையில் ஈடுபட முடியவில்லை. 'கவிஞனாக அடையாளப்படுத்தப் படுவதை' விட 'கவிஞனாக வாழ்வதையே' விரும்புகிறேன்.
- உங்களது கவிதையாக்கச் செயற்பாடு எவ்வாறு அமைகிறது?
- ☀ மன நெருக்கீடுகள் மற்றும் மன உறுத்தல்களின் வெளிப்பாடாகவே என் கவிதைகள் அமைகின்றன. இதுவே ஒரு

வகையில் நெருக்கீடுகளில் இருந்து விடுவித்து, வாழ்தலுக்கான ஓர் அர்த்தத்தைத் தருகின்றது. ஒரு மனிதனின் ஆழ்மன வெளிப்பாடாக அமைப்பவற்றில் 'கவிதை' முக்கியத்துவம் பெறுவதால், அதை ஊடகமாகக் கொள்கிறேன்.

- கவிஞனிடம் எத்தகைய சமூக - அரசியற் பொறுப்பை எதிர் பார்க்கிறீர்கள்?
- ☀ தன்னிலிருந்து இயல்பாகவும், தான் வாழும் காலத்திலிருந்தும் தான் சார்ந்த மக்கட் கூட்டத்திலிருந்தும் அந்நியப்பட முடியாத படைப்பாளியாக இருக்கவேண்டும். நாம் செம்மண் புழுதி படிந்த பண்போலைகளைப் பற்றி கவிதை எழுதலாமே! தவிர, பைன் மரங்களைப் பற்றியல்லவே! கந்தகக் காற்றில் கலந்துவிடலாமே தவிர, பனித்தூறலில் நனைந்துவிட முடியாது. இதை, இலக்கியத்தில் நோபல் பரிசு பெற்ற ரி. எஸ். எலியெற் 'The great poet in writing himself, writes his time' என அழகாகக் கூறியுள்ளார்.
- கவிதைத் தொகுப்பொன்றையும் சஞ்சிகையொன்றையும் வெளியிட்டுள்ளீர்கள், அவை தொடர்பான உங்கள் அனுபவங்களைக் கூறுங்கள்.
- ☀ ஒரு சஞ்சிகை அல்லது நூல் வெளியீடு என்பது, வறண்ட பாறையில் துளிர்விட விரும்பும் வித்தினை ஒத்ததாகும். அன்றைய தென்னிந்திய 'விளம்பர இலக்கியப் புயலில்' சிக்கிய நாணலாக எமது சஞ்சிகை அமைந்துவிட்டது. அதைவிட படைப்பாளியே விற்பனையையும் மேற்கொள்ள வேண்டிய தர்ப்பாக்கிய நிலைமையே இருந்தது ஆனால் இன்று, வித்தியாசமானதும் முன்னேற்றகரமானதுமான 'இலக்கியத் தென்றல்' வீசுகிறது. இது முழுமையாகப் பயன்படுத்தப்படவேண்டும்.
- எமது கலை, இலக்கியச் சூழல் பற்றிய உங்கள் கருத்தென்ன?
- ☀ பட்டம், பணம், பதவி இவற்றினை மட்டுமே அளவுகோலாகக் கொண்ட கலை, இலக்கிய பாலைவனமாக இருந்த சமூகம் இன்று, மாற்றம் காணத் தொடங்கியுள்ளது; இது வரவேற்கத்தக்கது. அறிவியல் வளர்ச்சியென்பது கலை, இலக்கியப் படைப்பினை உருமாறச் செய்திட முடியுமே தவிர உருக்குலைத்துவிட முடியாது. ஏனெனில், இலக்கியம் என்பது வாழ்வியலுக்கான தேவையாக எப்போதும் இருந்து கொண்டே இருக்கிறது. எமது கலை, இலக்கியச் சூழல் வளமானதாக அமையவேண்டுமெனில் கலை, இலக்கியவாதி

8 கவிதை

8 கவிதை

களின் தற்புகழ்ச்சியினால் விளைந்த தேவையற்ற முரண் பாடுகள் நீங்கவேண்டும்.

- கவியரங்குகள் பற்றி என்ன நினைக்கிறீர்கள்?
- ☼ கவியரங்கக் கவிதைகள் ஒரு கவிஞரின் முழுமையான - உணர்வுபூர்வமான - வெளிப்பாடாக அமைவதில்லை. அங்கு சபையோரின் கவனத்தை ஈர்ப்பதற்கான உத்திகள் கையாளப் படுவதனால், கவிதையின் தனித்துவம் இழக்கப்படுகின்றது. கவிதைகள் வெறும் கைதட்டல்களுக்குரியவையல்ல; மனவுலகில் ஒரு விபரிக்க முடியாத அனுபவத்தைப் பகிர்வதாகவே அமைய வேண்டும். இதற்கு செவிப்புலனை விட கட்டிபுலனே மிக முக்கியமானது; சபையை விட தனிமையே சிறந்தது. இவ்வரு இயல்புகளையும் கவியரங்கக் கவிதைகள் இழந்து விடுகின்றன.
- தமிழக - தமிழீழக் கவிதைகளை ஒப்பிடுகையில் எத்தகைய முடிவிற்கு வருவீர்கள்?
- ☼ தமிழக பிரபல கவிஞர்களின் வியாபாரக் கவிதைகளுடன் ஒப்பிடும்போது, எமது கவிதைகள் உண்மையை நேர்மையாகச் சொல்வதிலும் மற்றும் கவிதையின் இறுக்கமான இலக்கிய வடிவத்தைப் பேணுவதிலும் உயர்ந்து நிற்கின்றன. ஆனால், கவிதையின் வீச்சுக்கு உட்படும் கருப்பொருள்கள் என்ற அளவில், தமிழகக் கவிதைகளை விட சுருங்கியே நிற்கின்றன. கவிதையின் கருப்பொருளாக சுய அனுபவங்கள் மனித நடத்தைக் கோலங்கள், உறவுப் பரிமாற்றம் என்பன அமைய முடியும். ஆபிரிக்க, லத்தீன் அமெரிக்க, சோவியத் கவிதைகளுடன் ஒப்பிடும்போது நாம் இன்னும் வளரவேண்டியுள்ளது என்பதே எனது கருத்து.
- 'கவிதை' இதழின் செயற்பாடு பற்றி உங்கள் கருத்து...?
- ☼ 'கவிதை' இதழ் இளங்கவிஞர்களுக்குக் களம் அமைத்துக் கொடுப்பதிலும் கவிதையின் கருப்பொருள் வீச்சின் விரிவிற்கும் துணைபுரிந்துள்ளது. ஆனாலும், இத்துடன் நின்று விடாது, கவிதை பற்றிய கருத்தரங்குகள் - கலந்துரையாடல்களை ஒழுங்குசெய்து, எங்கள் கவிதைகளின் தரத்தினைச் சர்வதேச தரத்திற்கு உயர்த்தப் பாடுபடவேண்டும். ☆

“எழுதுவது போல் வாழவும் வேண்டும்!”

பிரசவிப்பு!

சி.சிவநாஸு

உயிரின் அறுவடைக்கு
மழையெனப் பொழியும்
எறிகணை வீச்சின் அதிர்வில்.....
'அமைதி' இழந்த
மருத்துவமனை தள்ளுவண்டிகளின்
சடசடப்பில்
ஒரு வைகறையின் 'கருக்கலைப்பு.'

மெய் உலர்ந்து; உணர்விழந்து
சுருதியதிர்வில்
இளம் தளிரொன்று
நாடித்துடிப்பின்றி
கைக்கடிக்கார முள்நகர.....
அடிவயிற்று வலியுடன் பிரசவஅறை
செல்லும் தாயானேன்.

அவசர முதலுதவியுடன்
குருதியும் ஏற்றப்பட
நாடித்துடிப்பு உறுதிபெற்று
இரத்தஅழக்கம் மெல்ல உயர.....

'துரு துரு' வென
புத்துணர்வு பெற்று விழித்த
விழியிரண்டின் நேசமுகர்வில்.....
பத்துத்திங்கள்
தன் கருவில்சுமந்திட்ட சிசுவின்
வீறிட்டமும் அலறவில்
முனகல் மறைய... ..
வலிமறந்து,
பிஞ்சினைத் தன் நெஞ்சுடன் அணைக்கும்
'தாய்மை' அடைந்தேன்! ☆

உண்மைகள்!

வே.பத்மனேஸ்

மாய் மாலப் பேச்சுகள்
மற்றவர்களை மயக்குகின்ற
வடிவாசை மேற்பூச்சுகள்
இவை யாவும் ஒரு நாள்
கலைந்து போக
நீறு அகன்ற நெருப்பாய்
உண்மைகள் வெளியே
தலைகாட்டும்.

ஏதோ
காற்றுவந்து கலைக்கும்வரை
கரு முகில்கள்
தாங்கள்
சூரியனையே தின்றுவிட்டதாய்
கொட்டமடிக்கும்
ஆனால்.....!
சூரியன் தன்நிலை தவறுவதில்லை
பொய் மேகங்கள்
உண்மைச் சூரியனை
கொன்று போடுவதுமில்லை
தின்று போடுவதுமில்லை.

நடைமுறையில் பொய்கள்
அடிக்கடி வெற்றி பெறுகின்றன
வேடதாரிகளுக்கு
விருதுகளும் பதவிகளும்
உண்மையோ நையப்புடைக்கப்படுகிறது.....
அவமானத்தை சுமந்து இளைக்கின்றது.....
உண்மைகளை யாரும்
ஓரங்கட்டலாம் - ஆனால்
ஒழித்துக்கட்ட முடியாது - அது
சூரியனைப் போல.....! ☆

விடியலுக்கு அறிகுறி!

தி. ஜனகன்

வரலாறு வந்திடும் சிங்கள வான்படை
எம்விலா ஓடித்திடக் கொட்டிடும் குண்டினை
பச்சிளம் பாலகர் பால்குடிப் பிஞ்சுகள்
வெந்தணல் மீதினில் வேகியே மாண்டனர்.

ஐயகோ! கடவுளே ஆலடி வைரவா!
குடிமனை எங்ஙனும் அமுரால் ஓலம்
காலிழந்து கையிழந்து பலவுயிர் நடைப்பிணம்.
என்றுதான் முடியுமோ இவ்வி(வீ)னப் படுகொலை!

காட்டிடை கடலிடை பாய்ந்தநம் புலிப்படை
காற்றிலும் எழுந்தது புதியதோர் வான்படை
வானகம் வியந்திட வையகம் வாழ்த்திட
விடியலின் குறியதாய் வீழ்ந்தன கழுதுகள் *

ஆகா! அரியதோர் காட்சி அன்றோ?
புண்ணியம் செய்தவை பார்த்த கண்கள்
இனி மோதுமா புலியுடன் வானரம்
நாம் பாடுவோம் 'வானமும் எம் வசம்!' ☆

* 'அவரோ' க்கள்

ஒரு நிமிடம்!

தி. ரஜீவன்

இருள்மேகம் சூழ
குண்டு ஒன்று ஆடிவரும்.....
மேனி சிதறும்
ஓலம் எழும்
மனிதமே மரத்துப்போன
மானிட
நாகரிகம்!

சிஞ்சுமனம் ஒங்கியழும்
ஆயுள்ளம் சிதற விழும்

வண்ணக் கனவுகளின்
தாவணிகள் பல
தலையிழந்து போகும்
எண்ணமெலாம் உறைந்துபோம்
மேனி சிலிர்க்கும்
நீரினால் தேசமே நிரம்பும்.
சேனை எழும்;
வானம் சிவக்கும்
சிஞ்சுகள் சிரிக்கும்
பட்சிகள் பறக்கும்.
'நாடு' நாளை வா
நாசிடுப்போம் கூடியதில் -
தொலைந்த உயிர்களுக்காய்
ஒரு நிமிடம்.....! ☆

காலனே சென்று சொல்!

தே.கு. சயிலா

சூரிய எங்கள் தாய் மண்ணை
அழித்துவிட சிங்களமே உன்
சூரிய வாளால் 'குறி' வைத்தாலும்
குன்றாது எம்வீரம் குறைவுறாது.
உரிமையுடன் வாழ்ந்திடவே நாம்
ஒன்று பட்டோம் போரிடுவோம்.
சரிவராது மேசைப் பேச்சு
சமரிடவே செருக்களம் வா!

அறியும் உலகுள் அதர்மச் செயலை
அந்நியனே உனக் கடிபணியோம்
குறிவைத்தாய் எம் குழந்தைகள்மேல்
பறித்தெடுத்தாய் உயிர் பாதகியே.
'வெறி'க்குண்டால் பிளந்தாய் நெஞ்சை
அறிவைத்தானே அதிற் சுமந்தோம்
முறித்தோம் உந்தன் மூடப் பேச்சை
முட்டாள் அரசே மூர்க்கம் தணி!

சோலைக் குயில்கள் நாங்களின்று
சொத்து சுகங்கள் கூடிழந்தோம்.
சாலையில் நாங்கள் நின்றாலும்
சேனச் சட்டிக் குண்டு சரித்தாலும்
காலனே கொஞ்சம் நில்! சென்று
சந்திரிகா காதிற் மெல்லச் சொல் -
வாலை ஆட்டும் பேரினப் பேயை
வேளை பார்த்து வேங்கை வீழ்த்தும்!
விடுதலைக்காக எழுச்சி கொள்வோம்
விணர்களாக செத்து மடியோம்
நாடும் மொழியும் வளமும் பெருக்க
நாங்கள் இன்றே பேரணியாவோம்
கூடும் உங்கள் நாடாளு மன்றம்
குலைக்க எழுந்த கூற்றுவர் நாங்கள்
காடும் எங்கள் கதைகள் பேசும் - நாளை
விடுதலை வேட்கையால் விளையும் ஈழம்! ☆

...வஞ்சலி யாசந் திச்சலி

உங்களுக்காய்க் களம் காத்திருக்கிறது...!

ஆல்லைபூர் தீர்மினி

உற்சாக மழையில் குளித்த
உலராத மலர்களே!
வற்றாத ஜீவநதி
வசிப்பது உங்களில் தான்.

இறந்த காலம்
உங்களைத் தன் இடையில் உட்கார்த்திவைத்தது -
நிகழ்காலம்
தன் நெற்றியிற் பொட்டிட்டது.
எதிர்காலமோ.....
எதிர்பார்த்துக் காத்திருக்கிறது.

நீங்கள்
நட்சத்திரங்களில் ஊஞ்சல் கட்டி - அங்கு
நடைபோடும் முகில்களை உதைப்பவர்கள்
பட்டாசு இடியின் பக்கத்தில்
படுத்துறங்குபவர்கள்
விட்டால் போதும்
விண்ணில் ஏறிக் குதிப்பீர்கள்.

துள்ளி விளையாடுவது மட்டும் துணிவல்ல
சமுதாயச் சந்தையில் சத்தமீடும் சனங்களுக்கு
விலை பேசித் தீர்த்து விடும்
விடயங்கள் பல உங்களிடம் தான்.

மெல்லிய மனசும்
வலிய கரங்களும்
திடமான அறிவும்
திகைக்காத வழியும் தேடுங்கள் -
இளைஞர் என்னும்போது இனிமை பொங்கவேண்டும்;
சமுதாயம் உங்களின்
புகழ் பாட வேண்டும்! ☆

நேசத்திற்காய் நேசம்...!

நகைத்தீரா

யாநக ச்யாநகக்ரஹகம்...
!...சூர சிக்குடிக்நக

அன்று... ..

அதன் பின்பு இன்றுவரை.....
கலண்டர்கள்

இதழ் உதிர்த்து இடம்மாறி.....
ஆம், ஆண்டுகள் அநேகம்தான்
ஆனாலும் எனக்குத் தெரியும் -
என்னை இன்னமும் நீ மறக்கவில்லை என்பது;
அது மட்டுமல்ல -
என்றுமே என்னை மறவார்ய் என்பதும்!

அன்று... ..

“உயிரே, உயிர் பிரிந்தாலும்
உன்னை நான் மறவேன்”
என்று நீ சொல்வச் செல்லவில்லை.
ஆனாலும் எனக்குத் தெரியும் -
என்னை இன்னமும் நீ மறக்கவில்லை என்பது;
அது மட்டும் அல்ல -
என்றுமே என்னை மறவாய் என்பதும்!

நேசத்திற்காய் நேசமும்
நெஞ்சத்திற்காய் நெஞ்சமும்
பரிமாறப்பட்டது எங்களின் பாசம்.
தொடுவானமாக
தொலை தூரமாக.....
ஆனாலும் நாங்கள் இணைந்துதான் இருக்கிறோம்.

வாழைமரம் கட்டி நாங்கள்
வாழாது போகலாம்.
தொட்டுக் தாலிகட்டும் சொந்தம்
இல்லையென்று ஆகலாம்.
ஆனாலும்,
நேசத்திற்காய் நேசமும்
நெஞ்சத்திற்காய் நெஞ்சமும்
தொடுவானமாக.....
தொலை தூரமாக.....
ஆனாலும் நாங்கள் இணைந்துதான் இருக்கிறோம்!

எல்லாமே விடிதலில்தான்

மீசாலைபூர் கமலா

ஆங்காங்கே
எமது மக்கள் பிணங்களாய்.
தோட்டத்துப் பாய்ச்சல் போல,
உதிரம் ஓடுகிறது
உடல்களுமே.....
குப்பைக் குவியல்களாய்.
பள்ளிகள் பாதைகளுமே,
இருப்பிடங்களாகிட.....
'கண்ட நிண்ட' இடங்களும்
மயானம் ஆகிறது.

பிணந்தின்னிகள் விழுங்க
ஆரவாரித்துப் பாயும்போது,
எமது நிலம் அதிற்கிறது!
ஓட்டமெடுக்கும் மனிதர்
படும் பாடுகள்
'குஞ்ச குருமன்' கிழடு கட்டை.....
ஐந்தறிவுப் பிராணிகளையும்,
அணைத்துக்கொண்டு ஓடுகையில்
எனக்கு என்ன மாதிரி.....
உறக்கம் வரும்?

உள்ளமோ நிகழ்வுகளை
உள்வாங்கி வெதும்புகிறது.
பிணந்தின்னிகளுக்கோ
அடிக்கடி அகோர பசியெடுக்கிறது -
உடல்களைப் பிய்த்துப் பிய்த்து
உதிரத்தைப் பாய்ச்சுகிறது!
நிம்மதி, உறக்கம், வாழ்வு.....
எல்லாமே விடிதலில்தான் -
இப்போ நன்றாகவே புரிகிறது!

☆ ☆

நெம்புகோலாய் நிமிர்ந்திடு

அமிழ்தினி

குடிசைகளில் கொட்டப்பட்ட குண்டுகள் குழிகளினுள் கொதித்திட்ட உள்ளங்கள் நிமிர்ந்துகொள்ள முடியாத வாழ்வுடன் உடல் மட்டும் நிமிர்ந்திருக்க..... உள்ளம் ஏனோ ஊனமாய்?

வெடி ஓசைகளின் நெருடல்கள்! வேலிகளின் ஓரமே உறைவிடமாய் பலியாகிற இந்த வேளையிலே கேலிக்கும் சும்மாளத்திற்கும் வாழ்க்கைப்பட்ட கேவலம் இந்த மண்ணில்.....

பாடித் திரிந்த பிஞ்சுக் கூட்டம் தேடித் தேடிச் சொந்தங்களை நாடி ஓடும் நாடாகவா!

கூட்டுக் குயிலாய்க் கூடியிருந்தவர் வீட்டுக்கு வீடு வாசல் திறக்கவா? பாட்டுக்குப்பாடு உண்டு படுத்தவர் நீட்டு வரிசையில் நின்று களைக்கிறார் 'ரேஷன் காட்'டுக்குச் சாமான் எடுக்கவாம்!

இந்தக் கேடெல்லாம் ஒழியும் எங்கள் கொடி எங்கும் பறக்கும்! நாடெங்கும் நலிவு நசியும் பார்க்கு மிடமெங்கும் புதுமை பொலியும்! நடுங்கிக் கிடவாதே! தாயகத்துத் துயர் தீர நிமிர்ந்திடு நெம்புகோலாய்.....!

மனசு!

செவ்வழி

கெஜப்பியின் தாள்களைப் போல், இடையிடையே கோடுகளாய் தழுப்புகளும் - வெறுமையும்!

☆

காலச்சுவடியின் இரத்தக் காவியங்கள்

எஸ். உமாஜிப்பிரான்

அன்னை மண்ணின் அடிவயிற்றில் ஆழ்ந்துறங்கும் அன்பான புகழுடல்களே! மரணத்தை வென்ற சாவின் சரித்திரங்களே! காலச் சுவடியின் இரத்தக் காவியங்களே! மரணம் உங்களால் மதிக்கப்படுகிறது காலம் உங்களால் கர்வப்படுகிறது.

ஒரு உதயத்தின் அஸ்தமனம் என்று அர்த்தப் படுத்தப்பட்ட மரணம் இந்தத் தேச ஆன்மாவின் ஆதாரதாகத்தின் தணிப்பிற்காக, உயிரை ஊற்றாய்க் கசிந்திட்ட உங்களால்தான் மரணம் என்பது அஸ்தமனமல்ல.

சொந்தக் காற்றைச் சுவாசித்த பின்...

இணுவைபூர் பிரகாஷ்

கெஜமுப்பு நகரில் நெஞ்சம் முழுதும் மனப்பாரம். இன்று என்ன நடக்கும்? நாளை என்ன நடக்கும்? தினமும் தவிக்கும் என் இதயம்.....

ஒரு உயிர்ப்புக்காய் மறறோர் உயிரின் உருக்குலைப்பு என்று திருத்தியெழுதப்பட்டது. அன்பான புகழுடல்களே! கழுவ முடியாததும் களங்கத்திற்குரியதுமான எண்ணற்ற கறைகளைச்சுமந்த காலத்தின் தேகத்தில் காலத்தின் காலம் வரை காலமே கர்வப்படும் புதுக் காவியமாய் வார்த்தைகளின் பிடிக்குள் வரையறுக்க முடியாத உங்கள் ஈகங்கள் இரத்தத்தால் எழுதப்பட்டிருக்க

- கின்றன.

அன்பான புகழுடல்களே! இந்தப் பிரபஞ்சத்தின் 'வாழ்வியக்கமமாக அசையும் காலமும்' தொடரும் மரணமும் உங்கள் நினைவில் அசையும்; உங்கள் நினைவில் தொடரும்!

தகடு இல்லா வெள்ளைவான் ஆற்றில் மிதக்கும் சடலம் பொலிசு ஆமி தினமும் எனை உறுத்த..... கலங்கிடும் என் நெஞ்சம்!

இன்று எங்கள் சொந்த மண்ணில் சொந்தக் காற்றைச் சுவாசித்த பின்..... நெஞ்சப்பீதி ஓடியதெங்கே!

சுதந்திர வானம்

நெடுந்தீவு மன்றேசா

சீட்டொன்று எனது
தோளில் பட்டு

சிறகடித்து பறந்தது
சொல்ல வந்த சேதி
என்னென்று கேட்குமுன்
தொலைதூரம் பறந்து
திரும்பி வந்தது.....

“சுதந்திரம் இப்போ
தமிழீழ வானில் -
தொலைத்து விட்டனர்
தொல்லைதரும் அரக்கரை

வட்டமிட்டு வானில்
எட்ட நின்று போடும்
எதிரியின் குண்டும்
எம் மண்ணில் வீழா

எம் தலை மேலால்
தன் பாதை அமைக்கும்
எதிரியின் சுவடுகள்
எண்ணியும் பதியா

போரிடும் எமது
வீர வேங்கைகள்
படைத்திடும் - புது
தமிழீழமிது.....
புரிந்திடும் சாதனை
பொறித்திடும் பொற்காலமிது
இனி என்றுமே இது எம்
சுதந்திர வானம்!” -
சொல்லிப் பறந்தது! ☆

மனசுழியாது...

த.ஆருண்மொழிவரீமன்

சீந்தகம் எரிய
சிதறல்கள் படிய
உடலடிய உயிர்கலைய
உணர்வழியாத மனிதர்கள்

உடல்கள் அழிய அழிய
உயிர்கள் கலையக் கலைய
உணர்வுகள் அழியாத நாம்

வக்கிர மனத்தவரின்
உலோகப் பொதிகளும்
கந்தகக் கரையல்களும்
காற்றோடு கலக்க
உடல்கள் உயிர்கள்
அழிய .. கலைய ..
உணர்வுகளே இருப்புகளாக
சந்ததி நொடரும்
வாழ்க்கை நடக்கும்...
மனசுழியாது! ☆

குழந்தைக்குத் தெரியாது!

கருணை ரவி

குழந்தை
வீரிட்டுக் கத்துகிறது.....
புட்டிப்பாவை
வாய்க்குள் திணிக்கிறேன் -
குடிக்கவில்லை!

கைகளால் தட்டித் தட்டி
தாய்ப் பாலுக்காகக்
கதறுகின்றது.....
பாவம்!
குழந்தைக்குத் தெரியாது
தாய்,
'சென் பிற்றர்ஸ்' ஆலயத்தில்.....
புக்காராக் குண்டுக்குத்
துண்டுகளாகியது! ☆

முல்லை அமுதன் கவிதைகள்

1

அந்த
சின்னப்பறவையின்
கால் உதைப்பில்
அதிரும் என் மனத்தை
கமராவுக்குள்
அடக்கி விடுவதான என்
பிரயத்தனம்
இதுவரை பலிக்காமல் போயிற்று!

2

காயங்களுடன்
கொண்டுவந்த
சமாதானக் கொடியை
மடக்கி
நீட்டிப் பிடித்தனர்.....
துப்பாக்கியாயிற்று.

3

பொறியில் எளி
வதைபடுகிறது
இறக்கவில்லை.....

ஒன்றில்
சாகும்வரை காத்திருக்க வேண்
டும்.....
பொறியைப் பிரித்தெடுக்க.
அல்லது,
சாகடிக்கவேண்டும்.
தையம் எதில் உண்டு?
பெரும் பொறியில் பிடிபட்டு
தன்
சாலைத் தான் பார்க்க
தையம் யார்க்குண்டு? ☆

பொறி

ஆவலக்குரல் ஒன்று கேட்குதே குட்டி
முயலின் குரல் போலத் தோன்றுதே
பொறியில் அகப்பட்டேக் கூவுதே - எங்கோ
அறியேனே - ஐயையோ! அலறுதே!
எங்கு கிடந்து கதறுதோ - உதவி
தேடிக் குரலை எழுப்புதே
அஞ்சி அஞ்சி நடுங்கிடும் - அதன்
சிஞ்சுக் குரல் வீண்டும் கேட்கிறேன்
குஞ்சு முகத்தைச் சுருக்கியே - கத்தும்
சஞ்சலக் குரலங்கு கேட்குதே!
அங்கு பிங்கு மோடிப்பார்க்கிறேன் - ஐயோ
எங்கென்று பாவி யறிகிலேன் - நீண்ட
காது பொறியினில் பட்டதோ சிஞ்சுக்
கைகள் தானங் ககப்பட்டதோ
ஈனக்குரல் வீண்டும் கேட்குதே - பொறி
தண்ணையே தேடி அலைகிறேன்! ☆

ஆங்கிலத்தில்: ஜேம்ஸ் ஸ்பீபன்ஸ்
தமிழில்: கிருஷ்ணா

பாவம் நாசம்

கல்வயல் வே. குமாரசாமி

மகிழும் பூ வரசம்

மகரந்த மாவில் புகுந்து

புதிய சுகத்தை வருவிக்கும் 'அம்மங்கொயில்' சோலை

'ஆசுறிதியாய்ப் படுதம்பி' எனச் சொல்வதுபோல்

தன்விச்சையான இடம்.

ஆருக்கு நேரம் இருக்காம்

அலுப்பகல வாரும் இரும் என்றாலும்

ஆர்தான் வரப்போறார்

காசுக்கு அலைச்சல் நிதம்

கைகால்கள் சும்பியும் அவ்வாசை அறாமல்

அலையும் அதேவழியில் பாசம்மிகுந்து

படரும் பரிசு எங்கும்

அம்மன்கொயில் சோலை அமைதி

சுகம் அறியோம்.

ஆடு இரண்டு - ஒன்று அஞ்சாறு மாடுகள்

தேரடிக்கொட்டகைத் திண்ணைப் படியேறி

மேலே படுத்திருந்து மெல்லும் - அசைபோடும்.

மூலைச் சுவர்கள்

சரியால் இளவட்டம் கீறிய ஓவியங்கள்

உள்ளக் கிறுக்கல்கள்;

ஊருக்குள் ஊத்தை விருத்தியுரை வாசிக்கும்

பாரிய அந்தப் பணியைச் சுமந்தநிற்கும்.

கோயில் கிணற்றில் குமரும் கிழடுகளும்

“தாயின்ரை தீத்தம்” எனத்

தண்ணீர் இடுப்பொடிய அள்ளி

ஓயாது நிமிர்ந்து நடைபயிலும்.

துள்ளிப் பறந்த சிறுவிட்டில்

சோலைச் சிலந்தி விரித்த வலையில்

சிறகு பொடியாய்ச் சிதறப்போய்ச் சிக்குண்டு

உதறி உதறிக் கிடந்து ஓ!

ஓயும் வேளை

கதவு திறக்க மணிநாதம் கேட்கும்!

☆

வெண்பாவில் வைப்போம் விருந்து!

ஜெயங்கொண்டரன்

பச்சை வயலும், பழங்கலையும், தொல்சிறப்பும்

பிச்சையிலா வாழ்வும் பிணைந்தநிலம்

அர்ச்சனைசெய்!

இம்மண்ணை வாழ்த்து! எழுச்சிபெறு!

இங்குதித்த.

கைமாறாய்ச் சாத்து கவி.

செல்லடித்து மாற்றான் திசைபிடித்தால்

வீட்டுடையில்

எல்லைவிட்டு ஓடலின்னும் எத்தனைநாள்?

கொல்லவந்தோன்

அங்கே! இனியெங்கே போயொழிவாய்?

நீ பணிந்தால்

பொங்குதமிழ் இல்லை புரி.

கப்பலில் ஏறிக் கரையிறங்கி

மண்டைதீவில்

'பிப்டி' எடுத்துவந்தார். பார்த்தாயா?

அப்பு ஆச்சி

வீழ்ந்து புதைந்தநிலம்

வேலணையும் தீவுகளும்

வேண்டுமடா! நீயும் விளி!

'முன்னேறிப் பாய்தல்' 'முறித்த புலிப்பாய்ச்சல்'

இன்னாட்டை மீட்கும்.

இளைக்காது.

விண்ணெங்கள்

சொந்தமடா! நாளை சுதந்திரத்தை

வெல்ல இன்றே

பங்கெட்டா! தீரும் பசி.

தங்கையரும் மாற்றான் தலையெடுக்கக் குண்டானார்

'சிங்கரசன்' தன்னைச்

சிறையெடுத்தார்.

இன்றே

பரணி படைகவிஞர்!

பாய்ந்தபுலிப் பெண்போல்

தரணியிலார்? போச்சாம் தளை!

காற்றும், கடல் வானும் கண்ணொரியும்
தற்கொடையாய்
நேற்று வெடித்தோர் நினைவாலே!
மாற்றாளின்
நெஞ்சும் வணங்கும்
நினைத்திந்த ஈகத்தால்
வெஞ்சமரும் சிந்தும் விழி!

வல்வை மடியில் 'வலம்புரியாய்'
நூற்றாண்டின்
'கல்கி'ப் பிறப்பாய், மெய்க் காப்பரணாய்,
சொல்லில்
விடுதலையுந் தந்தான்.
விதி சொல்வான் -
வெல்வான்.
நெடுந்தலைவன் தானெம் நிழல்! ☆

பேய்களின் மரணம்

இயல்வாணன்

சூனியக்காரரின் வசியங் கேட்டு
சந்நதம் ஆடின
ஏவற் பேய்கள்.
உயிர் கலங்குவதென
இரைச்சலெழுப்பி
அவை வந்து
அகப்பட்டவற்றைப்
பிய்த்தெறிந்தன.

குருதியின் கதகதப்பில்
புனலாடி ஆனந்தப்பட்டன.
மூளியான
வீட்டுள்ளிருந்தெழும் தீயில்
தலையுலர்த்திக் கொண்டன.
ஓலமெழும்,
நரிகளும் காகங்களும்
விஞந்துண்ண விழையும்
பொழுதுகளில்
சந்நதம் ஓய்ந்து
அவை சென்றன.

2
காலம்
உருகி அழிகிறது வாழ்வேபோல்
அதற்கு
தேவைப்பட்டான் தவமுனிவன்
ஏவற் பேய்களை
விரட்டியடிக்கும் 'எறிமாடனும்'
அவசியமாயிருந்தது.

3
வீழ்ந்து கிடந்தன
ஏவற் பேய்கள்
தங்கள்
கர்மவினைகளை நினைந்தபடி.
இனி
பேய்கள் பற்றிய பயம்
யாருக்குமில்லை.
தவமுனிவரின் தரிசனந்தான்
தேவைப்பட்டது எல்லாருக்கும்

புரிதல் - புதிதாய் எழுதல்!

செ. பொ. சீவனேசு

மூட்டப் பனிச் சட்டையை எரித்து
அம்மணமாய்
மூசுகுது நெருப்பு!
பாறை மறைப்புக்குள்
ஆட்டுக்குட்டியாய் மழலை பேசிய சிங்கம்
வெறியாய்க் குழறிப் பாபுது!

கனத்த காலணிக் கால்கள்
கட்டிப் போட்டதாகவா எண்ணியிருந்தாய்?
உளைவெடுத்து
மற்றொரு உதைத்தலுக்கு
அழுக்கிவிட ஒய்வெடுப்பு என்பது அறியாய்?

எல்லா வித்தையும் அவருக்கும் தெரிந்திருக்கிறது!
எதுவும் உனக்குத் தெரிந்தில்லை!
நெருப்பின் புகையை
பனிமூட்டம் என்றிருந்தாய்
குரலை மட்டும் கேட்டு
ஆட்டுக் குட்டியைக் கருதியிருந்தாய்
அப்ப்ராணி.
கயமைகளுள் கால் புதைக்கா நெஞ்சனது!

ஏமாந்தாயோ?

"உண்ண உணவு உனது உரிமையல்ல
சலுகை!
உனது மண்ணில் நடுக்கின்றி நடக்கப் பாதை
சலுகை!
இடிந்த உன் வாழ்வு மீள எழுவது கூட
சலுகையே!"

புரிந்தாயோ?

எல்லா வித்தையும் அவருக்கும் தெரிந்திருக்கிறது!
என்ன தெரியும் உனக்கு?
இனி என்ன செய்வதாய்த் தீர்மானம்?
பக்கத்து வீட்டுக் கொடியில்
காயுது பார்
பச்சைக் குருதி கழுவி வரிப்புலிச் சீருடை!

கவிதைக் கலை

சொ-பதிமநாதன்

6

புதுக்கவிதை - II

தமிழில் புதுக்கவிதை பாரதியோடு தொடங்குவதாகச் சொல்வது வழக்கமாகிவிட்டது. பாரதி உவால்நர் உயிர்மனை அறிந்திருந்தார்; அவரைப் பின்பற்றி, தமது 'காட்சி'களை எழுதினார். வடிவத்தில் வசனம் போலவும், பொருளில் - சுற்பனையில் - கவிதை போலவும் இருப்பதால் இது 'வசனகவிதை' எனப்பட்டது. "பார்த்தால் வசனம்; பாய்ந்தால் - நெஞ்சில் பாய்ந்தால் - கவிதை" என்பார் பிச்சமுர்த்தி. பாரதி இந்தப் பெயரைப் பயன்படுத்தவில்லை என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

சக்தி வெள்ளத்திலே ஞாயிறு ஓர் குழியாய்
சக்திப் பொய்கையிலே ஞாயிறு ஒரு மலர்
சக்தி அநந்தம், எல்லையற்றது, முடிவற்றது.
அசையாமையில் அசைவு காட்டுவது....."

- பாரதி

இவை வசனம் போலவே இருந்தாலும், கவிதையில் வருவது போன்று உருவங்கள் பயில்கின்றன. சமாந்தரப் பண்பு அமைந்துள்ளது. முரண் ("அசையாமையில் அசைவு") வருகிறது.

பாரதி எழுதிய காட்சி புதுக்கவிதையா என்றால், "இல்லை" என்றே சொல்லவேண்டும். யாப்பு விதிகளை பாரதி நெகிழ்விட்டிருப்பது உண்மையென்றாலும், உள்ளடக்கத்தில் பெரிய புதுமையெதுவும் இல்லை. ரிக்வேத ரிஷிகளைப்போல, கடலையும், வானையும், மலையையும், காற்றையும், ஒளியையும் கண்டு வியந்து கைதொழும் ஒரு கவியைத்தான் நாம் 'காட்சி'யில் தரிசிக்கிறோம். இக்காலத்தில் வெளியாகும் புதுக்கவிதைக்கும் பாரதியின் வசனகவிதைக்கும் - உள்ளடக்கத்தைப் பொறுத்தவரையில் - ஏணி வைத்தாலும் எட்டாது.

இப்பிரயோகங்கள் குறித்து, தமிழ்ப் புதுக்கவிதை முன்னோடிகளுக்கிடையில் கருத்து வேறுபாடு நிலவியிருக்கிறது;

"கவிதை காதை நம்பித்தான் வாழவேண்டும் என்ற அவசியம் தோன்றவில்லை. கவிதைக்கு உயிர்நாடியான உவமையணி பெரும்பாலும் கண்ணைச் சார்ந்த அலங்காரம். காதை நம்பிக் கவிதை பிறக்கவேண்டியிருந்த நிலையிலும் கூட, கவிதையின் சிறப்பெல்லாம் ஐம்பொறிகளின் தயவையும் மீறிய நேரிடையான அனுபவத்தால், இயற்கையான நுண்ணுணர்வால் ஏற்படுவதென்ற உண்மையை எப்படி மறந்து விடமுடியும்? காதை அடிப்படையாகக் கொண்ட எதுகை மோனைகளுக்கு இப்பொழுது அவசியமில்லாமல் போய்விட்டதென்பது கசப்பான புதிய உண்மை...."

- ந. பிச்சமுர்த்தி ('எழுத்து' - 14)

"வசனகவிதைக்கும் யாப்பிலக்கணம் உண்டு. வசனகவிதைக்கும் எதுகை மோனை கட்டாயம் உண்டு. ஏனென்றால் இந்த அலங்காரங்கள் எல்லாம் உள்ளடக்கினது கவிதை..."

- கு.ப.ரா.

"புதுக்கவிதைகள் வசனகவிதைகளாகத்தான் இருக்கும் என்று கருதுவதற்கு இல்லை. வசனகவிதைகள் எல்லாம் புதுக்கவிதைகள் என்று சொல்லிவிடவும் முடியாது. புதுக்கவிதைகள் உருவ அமைப்பில் மட்டுமல்ல; உள்ளடக்கம் சம்பந்தமாகவும் சில புதிய இயல்புகளையும் பெற்றிருப்பதாகும். எனவே வசனகவிதையையும் புதுக்கவிதையையும் வித்தியாசப்படுத்திக் கொள்வதுதான் முறையானதாகும்....."

- சி.சு.செல்லப்பா ('எழுத்து' - 15)

ஓசையை பிச்சமுர்த்தி முற்றாக நிராகரிப்பதும் கு.ப.ரா. வசனகவிதைக்கும் எதுகை மோனை உண்டு என்று சாதிப்பதும் சுவாரஸ்யமானவை. வசனகவிதை வேறு, புதுக்கவிதை வேறு என்ற தெளிவு சி.சு.செல்லப்பாவுக்கு இருந்துள்ளது.

கவிதை காதை நம்பித்தான் வாழவேண்டும் என்ற அவசியமில்லை என்று வாதிடும் ந. பி., பிறிதொரிடத்தில், "சவுக்கைத் தோப்பின் வழியே காற்று பாய்ந்து சென்றபிறகு தோன்றும் ஓயுமொளி" பற்றிப் பேசுகிறார். அதை அனுவதிக்கும் சி.சு.செ.,

“இந்த ஓயும் ஒலிச் சொப்பனக் குரல்தான் ஒலிநயம் என்று சொல்கிறோமே அந்த மென்மையான இசைத்தன்மை....” என்கிறார்.

அத்தோடு அமையாது,

“இந்த மென்மையான ஒலிநயத்துக்கு அதிக முக்கியத்துவம் கொடுப்பதுதான் புதுக்கவிதை முயற்சி...” என்று முத்தாய்ப்பும் வைக்கிறார்.

வாய்மொழி மரபில் கவிதைக்கும் சாதுக்கும் நெருங்கிய தொடர்பு இருந்தது. அச்சு யந்திரத்தின் வருகைக்குப் பிறகு - கவிதைகளை அச்சில் படிக்கும் வழக்கம் ஏற்பட்ட பிறகு - காதின் வேலையைக் கண் செய்கிறது என்பது புதுக்கவிதை ஆர்வலர்கள் வாதம். கவிதையை நாம் வாய்விட்டுப் படிக்காது - அச்சில் - மௌனமாகப். படிக்கும்போதும் அதன் ஒசை நம் மனச்செவியில் கேட்கிறதே, அதற்கு என்ன சொல்லப் போகிறார்கள்? அச்சிலே உள்ள வடிவம் கட்புலமானது. அதேவேளை, குறித்த கவிதையின் ஒலிக்கோலம் - சூக்குமமாக - கேட்டுக் கொண்டிருக்கிறதே! பிச்சமூர்த்தி குறிப்பிடும் மென்மையான ஒலிநயம் என்று இதை ஏன் கொள்ளக்கூடாது?

“கவிதை கவிதையாக இருந்திருக்கிறது. வரலாறாக இருந்திருக்கிறது, மதத்தின் குரலாக இருந்திருக்கிறது, மனத்தின் குரலாக அதிகம் இருந்ததில்லை” என்கிறார் பிச்சமூர்த்தி - ‘காட்டுவாத்து’க்கு எழுதிய முன்னுரையில். புதுக்கவிதைதான் மனத்தின் குரலாக ஒலிப்பது என்ற தோரணையில் இப்படிச் சொல்கிறார் என்று நினைக்கிறேன். மாணிக்கவாசகரோ ஆண்டாளோ, தாயுமானாரோ, இராமலிங்கரோ பாடியவை - அவர்கள் சமயவாதிகளாய் இருந்தபோதும் - அவர்களின் மனக்குரல்கள் அல்லவென்று சொல்லலாமா?

ஆயின், புதுக்கவிதை என்பதுதான் என்ன? வடிவத்தையல்ல, கருத்தை முதன்மைப்படுத்துவது புதுக்கவிதை. கருத்துக்கள் யாப்புக் கட்டுப்பாடுகளுக்குப் பணியாமல் சுதந்திரமாக நிமிர்ந்து நிற்கும். மேத்தாவின் பார்வையில்,

“இலக்கணச் செங்கோல்
யாப்புச் சிம்மாசனம்
எதுகைப் பல்லக்கு
மோனைத் தேர்கள்

26 □ கவிதை

தனி மொழிச் சேனை

பண்டித பவனி

இவை எதுவும் இல்லாத
கருத்துக்கள் தம்மைத்தாமே
ஆளக் கற்றுக்கொண்ட
புதிய மக்களாட்சி முறையே
புதுக்கவிதை”.

மரபுக்கவிதை பயன்படுத்தும் மோனை, எதுகை, தளைகளை நிராகரிக்கும் புதுக்கவிதையாளர்கள் - விதிவிலக்கின்றி - படிமங்களைப் பயன்படுத்துகிறார்கள். மேலே காட்டிய மேத்தாவின் கவிதை இதற்கு நல்ல உதாரணம். செங்கோல், சிம்மாசனம், பல்லக்கு, தேர், பவனி - இவை முடியாட்சியின் அடையாளங்கள். இம்முடியாட்சியில் (மரபில்) கருத்துக்களுக்குச் சுதந்திரம் இல்லை. ஆனால் புதுக்கவிதை மக்களாட்சி. கருத்துக்கள் தம்மைத் தாமே ஆளும் முறை என்கிறார் கவிஞர். இந்த உத்தியைப் படிமம் என்பார்.

புதுக்கவிதையின் பிறிதொரு சிறப்பியல்பு பேச்சோசை, “மொழியின் பேச்சுத்தொனிக்கு உயிர்ப்பும் அழுத்தமும் தந்து அந்தப் பேச்சின் இழுப்புகளுக்கும் நிற்புகளுக்கும் ஆதாரமாகி, சொற்களின் உள்ளர்த்தத்துக்கு இயக்கவிசையாகி நிற்பது” என இதற்கு வரைவிலக்கணம் வகுப்பார் முருகையன். உண்மையில் இந்தப் பேச்சோசை புதுக்கவிதையோடு வந்ததல்ல. சங்கப் பாடல்களிலும் கம்பனிலும் இருந்துகூட இப்பண்புக்கு உதாரணங்கள் தரமுடியும். பாரதியின் ‘சுயசரிதை’, ‘பாரதி அறுபத்தாறு’ என்பன பேச்சோசையால் இயன்றவையே. பாரதிக்கு - குறிப்பாக பாரதிதாசனுக்குப் பின்வந்த தமிழ் நாட்டுக் கவிஞர்கள் புதுக்கவிதைக்குப் போய்விட, ஈழத்துக் கவிஞர்கள் யாப்பு என்ற எல்லைக்குள் நின்றுகொண்டே பேச்சோசையைப் பயன்படுத்தி அற்புதங்கள் செய்திருக்கிறார்கள் -

“பற்றினேன் வடம்;
புளகீத்ததுடல்; பகல் வெயிலோ
அற்றுப் போயினது;
அழகெங்கும் சிறந்தது; மணலில்
சற்று நின்ற சில்
தடக்கென்றுருண்டது; நகர்ந்து
தெற்குவீ தித்தேர்
மேற்றிசை போய்த்திரும்பியதே”

- மஹாகவி

கவிதை □ 27

“இனவாத விதையிங்கு யார் தூவினார்கள்?
எரியென்றும் உடையென்றும் யார் ஏவினார்கள்?
சீனமான செந்தீயை யார் மூட்டினார்கள்?
திருநாட்டை எரியூட்டி யார் காட்டினார்கள்?”

- சோ.ப.

புதுக்கவிதையாளர்களும் இப்பேச்சோசையைப் பயன்
படுத்துகிறார்கள்:

“நாங்கள் நிர்வாணத்தை
விற்பனை செய்கிறோம்
ஆடை வாங்குவதற்காக!”

- நா.காமராசன்

“பாதீ மலர்ந்தால் வாடிடும் பூவுக்கு
காதல்என் றேனவர் பெயரிட்டார்?
கண்ணீரில் உருகும் கார்மழைவில்லுக்கு
பெண்மைஎன் றேனவர் பெயரிட்டார்?”

- வயலார்

தமிழில் : இக் பால்

☆

கவிதை அறிவுப் போட்டி - 1

சரியான விடைகள்

1. மகாகவி பாரதியார்.
2. அகவல், வெண்பா, வஞ்சி, கலிப்பா.
3. ஈழத்துப் பூதந்தேவனார்.
4. தமிழகத்தில் வெளிவந்த புதுக்கவிதை இதழ்.
5. ஈழத்தைச் சேர்ந்த மஹாகவி.

* இப்போட்டிக்குரிய சரியான விடைகளை யாரும் அனுப்பி
வைக்காததால், இம்முறை பரிசு வழங்கப்படவில்லை.

“வாழ்வெனும் பெயரால் மரணத்தைத் தலையில் சுமந்தோம்
நீரிலும் நெருப்பிலும் சென்றோம்.
பகைவனின் இரத்தத்தில் நனைந்த 4ற்கள்
சுகதியில் புரண்டன
விடியலில் தூங்கினோம், கனவில் பாடலுடன்
விழித்ததும் பாடினோம் சப்தமாக.”

- கோஸ்ட் ஜெராசிமென்கோ
(ரஷ்யா)

மதிப்புரை

காலம் எழுதிய வரிகள்

51 கவிஞர்களின்

(தொகுதி - 1)

கவிதைகள்

தமிழ்த்தாய் வெளியீட்டகம், 664, கேணல் கிட்டு சாலை,
யாழ்ப்பாணம். விலை: ரூபா 60/=

தமிழ்ச் சூழலில் புதிய அனுபவமாகவும் பிரத்தியேகப் பண்
புடனும் சமகால ஈழத்துக் கவிதைகள் மேற்கிளம்புகின்றன.
கடந்த பத்தாண்டுகளில் இந்தப்போக்கை மிக நன்றாக அவ
தானிக்க முடியும். இந்தப் பத்தாண்டுகளில் இரண்டு முக்கிய
மான கவிதைத் தொகுப்புகள் வெளிவந்திருக்கின்றன. ஒன்று,
மரணத்துள் வாழ்வோம்; மற்றது ‘தமிழ்த்தாய் வெளியீட்டக’த்
தின் காலம் எழுதிய வரிகள்.

‘காலம் எழுதிய வரிகள்’ - 1986 தை மாதம் தொடக்கம்
1993 ஆவணி வரையான காலப்பகுதியில் எழுதப்பட்ட, 51
கவிஞர்களது கவிதைகளின் முதல் தொகுதி.

பல கவிஞர்கள் இணையும் அல்லது பல கவிஞர்களை
இணைக்கும் ஒரு கூட்டுத் தொகுப்பில், பிரத்தியேகமான சிறப்
பம்சங்கள் இருப்பதுண்டு. அவை: வெவ்வேறான கவிதை அனு
பவம் வாசகனுக்குக் கிட்டுவது; ஒவ்வொரு கவிஞனுக்கும் இருக்
கும் தனித்துவ அடையாளங்களினூடு பிரதிபலிக்கும் சிறப்பியல்பு
கள், வாசகனைச் சலிப்படையவிடாமை; புதிது புதிதான
பாய்ச்சலுக்கு நகர்த்துவது; ஒவ்வொரு கவிதையிலும் வாசகன்
புதிய பண்பையும் புதிய பார்வையையும், வெவ்வேறான கவிதை
முறைமைகளையும் சந்திப்பது. ஆனால், இவற்றையும் மீறி
இந்தக் தொகுப்பில், ஒரு பொதுமைப் பண்புத்தளத்தை வாச
கன் சென்றடையும் சிறப்புமிருக்கிறது; அது, இதில் உள்ள எல்
லாமே அரசியற் கவிதைகளாக இருப்பதால் - அரசியல் பிரச்
சினையைப் புரிந்துகொள்வதே.

பேரினவாதத்தின் காட்டுமிராண்டித்தனமான கொடுமை
களின் சித்திரிப்பாகவும், எதிர்ப்புணர்வு மையமாகவும், போராளி
களின் எண்ணப்பாங்குகளாகவும் இந்தத் தொகுதியின் கவிதை
கள் இயக்கம் பெறுகின்றன. இதில் - தமிழீழத்தில் வாழும் பொது
மகனின் அல்லது பொதுமக்களின் இன்றைய வாழ்க்கை நிலை
வரம் பேசப்படுகின்றது; போராளிகளின் கனவுகள், உணர்வு

கவிதை □ 29

நிலைகள் முன்வைக்கப்படுகின்றன; போராளிகளைப் பற்றிய மனப்பதிவுகள் சொல்லப்படுகின்றன. இவையெல்லாம் நிகழும் போது இன்னும் அசையாது-ஏதோ தனித்த தீவொன்றில் அல்லது இருண்ட குகையின் ஆழத்தில் - ஒதுக்கம் கொண்டிருக்கும் மனிதர்களைப் பார்த்துக் கேள்வி கேட்பதாகவும்; ஆபத்து உனக்கும் தான் என்ற உரத்த குரலின் எச்சரிக்கைத் தொனியாகவும் இவற்றின் பரப்பளவு விரிந்து பன்முனைப்பட்ட நிலையில், இந்தத் தொகுதியின் கவிதைகள் வாசகனுடன் உறவாகின்றன.

நமது கவிஞர்களின் தமிழ்த் தேசியம் பற்றிய பிரக்ஞை எவ்வாறு திரண்டுள்ளது என்பதற்கும், பேரினவாதத்துக்கு எதிரான முகங்கொடுத்தவின் துணிவை வெளிப்படுத்துவதற்கும், இந்தத் தொகுப்பு ஒரு காலத்தின் சாட்சி.

மூத்த கவிஞர்களிலிருந்து இளைய கவிஞர்கள் வரை எழுதியுள்ள இந்தக் கவிதைகள், இன்றைய அரசியல் (போராட்ட) எழுச்சியின் மெய்த்தோற்றமே. பால், வயது, பிரதேசம் என்ற பகுப்புகளெல்லாவற்றையும் புறந்தள்ளி ஒன்றிணைய வைத்துள்ள விடுதலைப் போராட்டம், ஒருமித்த தொடரிழையில் பின்னப்பட்டிருக்கும் கருத்தியல்பைக் கொண்டுள்ளதை, இத்தொகுதியில் அவதானிக்க முடியும். இந்தத் தொகுப்பில், களப்பலியான மாவீரர்கள் மூவருடன் வேறு போராளிகளும் எழுதியுள்ளமையும் குறிப்பிடத்தக்கது.

- கருணாகரன் ☆

நேசிக்கிறேன் ...

சிறிஸ்தீனா மெனெஹெற்றி
(உருகுவே)

இங்கு இப்போது
நீயெனக்கு வேண்டும்.
எல்லா தன்முனைப்போடும் உன்னை
நேசிக்கிறேன்.....
எல்லாவற்றையும் விட்டுவிட்டு
சொல்வதைக் கேள் -
பைத்தியத்தனமாய் நான்
சிலதைச் சொல்லவேண்டும்;
அதை உனக்குநான் விளக்க வேண்டும்.....
இன்று,
எனது முகத்தின் இன்னொரு துண்டு
உடைந்து போனது! ☆

ஆங்கிலம் வழி தமிழில்: கடலோடி

சென்னைலிருந்து வெளிவரும் 'இலக்கு' காலாண்டிதழில் (ஒகஸ்ட் 1995) உள்ள 'கவிதை' இதழ் பற்றிய விமர்சனத்திலிருந்து.....

... பெரும் பத்திரிகையோ, சிறு பத்திரிகையோ ஒரு பத்திரிகை வெளிவருவதற்கு இலக்கியம் சார்ந்ததும், சாராததுமான சில பல காரணங்கள் இருக்கின்றன. ஓடைக்கரை வீதி, குருநகர் என்ற விலாசந்தாங்கிய 'கவிதை' இதழ்கள் மூன்றைப் படிக்கக் கிடைத்ததில் மேற்குறிப்பிட்ட இலக்கிய, மற்றும், இலக்கியத்திற்கு வெளியேயான காரணங்கள் சிலவற்றை ஓரளவிற்கு அறிய முடிகிறது.

...மரபிலும் சரி, புதுக்கவிதையிலும் சரி 'கவிதை' தரமான கவிதைகளையும் தருகிறது; வறண்ட கவிதைகளையும் தருகிறது.

... 'இளங்கவிஞர்கள்' என்ற பதம் எத்தனை வயதுக்குட்பட்டவர்களைக் குறிக்கிறது - அப்படிப்பட்ட வயது வரம்பை கவிதை இதழ் கடைப்பிடிக்கிறதா என்பது போன்ற விவரங்களும் தெரியவில்லை. கவிதை குறித்த கட்டுரைகள், கவிஞர்களை நோக்காணல், தலையங்கம் போன்ற பகுதிகளில் தென்படும் தரமும், அனுபவ முதிர்ச்சியும் அதேயளவு நிலைப்புத் தன்மைகூடியதாய் கவிதைகளில் கிடைப்பதில்லை. இதன் காரணமாய்த்தான் இளங்கவிஞர்களின் வயது வரம்பு பற்றிய சிந்தனை எழுகிறது.

...கருணாகரனின் 'புதிய விதிமுறை' கவிதை 'ஏது செய்ய / காலம் சுருக்குக் கயிறானபின் / கண்டதுக்கும் மறுப்பைக் கட்டளையீடும் / உறவாயிற்று நமக்கு' என்று முடிவுறையில், போர்ச்சூழலில் இடப்பிட்டு இடம்பெயர்ந்து வீழிழந்தவர்களாயும், அகதிகளாயும் அல்லலுறும் தமிழ் மக்களின் அவலம் நம் மனதில் கனக்கிறது. 'சொல்லாத துடிக்குதய்யா நெஞ்சம்! என்ற தலைப்பட்ட பா. மகாலிங்கசுவத்தின் அழுத்தமான மரபுக் கவிதை கவிநயமும், சமூகப் பிரக்ஞையும் ஒருசேரப் பெற்று புத்தரைக் கேள்வி கேட்கிறது!

... இப்படி 'சிறந்த' கவிதைகளுக்கு நிறைய எடுத்துக் காட்டுகளை 'கவிதை' இதழ்களிலிருந்து தரமுடியும். தமிழர்களின் போர்ச்சூழலை, போருக்கான நியாயங்களை எடுத்துரைக்கின்றன 'கவிதை'க் கவிதைகள்.

...படித்த மூன்று இதழ்களிலும் தலையங்கங்கள் சிந்தனையைத் தூண்டுவதாயிருந்தன.

...பள்ளி மாணவர்களுக்கு இந்தப் பத்திரிகை கவிதைப் போட்டி நடத்தியிருக்கிறது. நாட்டு நிலைவரம் பற்றியே கவிதைகள்.

இதழட்டையில் மாற்றம் செய்யப்பட்டால் நன்றாக இருக்கும். அச்சுப்பிழைகள் அரிதாகவே காணப்படுவது குறிப்பிடத்தக்கது."

- லதா ராமகிருஷ்ணன் ☆

“இளமைக் குருதி
எதிர்காலத்தின் கனலைமுட்டும்
விழித்த வாலிபம் நடைபோடுது!”
- ஸ்ரீ.ஸ்ரீ.

தேர் : 2 ஆவணி - புரட்டாதி 1995 உலா : 3

முன்னுள்ள தெரிவுகள்

அரசியல் - படைபலம் - நிர்வாகம் போன்ற வழிகளில், தமிழ்த் தேசிய இனம் மீதான ஒடுக்குமுறைகளை சிங்களப் பேரினவாத அரசுகள் மேற்கொண்டு வருகின்றன.

தமிழர் தரப்பிலான சமாதானப் பேச்சுவார்த்தைகளை - அமைதிவழிச் செயற்பாடுகளையெல்லாம் ஒடுக்க வன்முறையைப் புகுத்தியதும் - தொடர்வதும் சிங்கள அரசுகள்தான்.

இந்த ஒடுக்கும் வன்முறைக்கெதிராக தற்காப்புரீதியில் உருப்பெற்று வளர்ந்ததே தமிழர் தரப்பு வன்முறை; இது சாராம்சத்தில் முற்போக்கானது.

தமிழ்த் தேசிய இனப் பிரச்சினைக்கு “சமாதான வழியில் அரசியல் தீர்வு” என்று கூறிப் பதவிக்கு வந்தவர் ஜனாதிபதி சந்திரிகா. இன்று அரைகுறையான - போலியான அரசியல் ஆலோசனைகளை வெறுமனே முன்வைத்தபடியே, உண்மையில் அவர் செய்வது - கொடிய வன்முறையைத் தமிழ் மக்கள் மேல் கட்ட விழ்த்து விட்டிருப்பதே!

தென்பகுதியில் - குறிப்பாக கொழும்பில், கைதுகள் - வாவிச் சடலங்களாகவும்; வடக்குக் கிழக்கில் கொடூர யுத்தமாகவும் அது தோற்றம் பெற்றுள்ளது. உண்மையில், முந்திய சிங்கள இனவெறி அரசுகளின் தமிழர் மீதான வன்முறை நடவடிக்கைகளின் தொடர்ச்சியே - உச்ச வடிவமே இது.

‘முன்னோக்கிப் பாய்தல்’, ‘இடிமுழக்கத் தாக்குதல்’ என்பவற்றிலெல்லாம் கூடிய படைக்கலச் சக்தி பாவிக்கப்பட்டு, பாரிய உயிர் - பொருட்சேதங்கள் தமிழ் மக்களுக்கு ஏற்படுத்தப்பட்டுள்ளன; இலட்சக்கணக்கான மக்கள் தத்தம் வாழிடங்களிலிருந்து வேரோடு பிடுங்கப்பட்டு, அகதிகளாக்கப்பட்டு முள்ளனர்; குறிப்பாக, நவாலி ‘சென் பீற்றர்ஸ்’ தேவாலயப் படுகொலைகளும் (141 பேர்), நாகர்கோவில் மகா வித்தியாலயப் பள்ளிச் சிறுவர்களின் படுகொலைகளும் (34 பேர்), என்றும் கழுவ முடியாத இரத்தக் கறையினை “சமாதான தேவதையான” சந்திரிகாவின் கரங்களில் பூசியுள்ளன.

இந்நிலையில், சந்திரிகா அரசின் ‘போலி நாடகங்களை’ மயக்கிப்பறிப் புரிந்துகொள்வதும்; கட்டவிழ்க்கப்படும் கொடிய தாக்குதல்களிலிருந்து எம்மைத் தற்காத்துக்கொள்ள தமிழர் தம் படைபலத்தை விரைந்து அதிகரிக்கச் செய்வதும் தான், தமிழ் மக்களாகிய எம்முன்னுள்ள தெரிவுகளாகின்றன! ☆

அறிவுப்பசி தீர்க்கும்
நூல்களின் நிலையம்

அரசியல் வெளியீடுகள்
அறிவியல் நூல்கள்
நாவல்கள்
பாட நூல்கள்
பாடசாலை உபகரணங்கள்

தமிழ்த்தாய் பொத்தக நிலையம்
191, லெப். கேணல் இராசன் சாலை,
யாழ்ப்பாணம்.

முறைதவறிப் பாய்ந்த
'முன்னோக்கிப் பாய்தலில்'
முறிந்தும் சிதைந்தும்
அழிந்தும் போன
மனிதர்களின் பதிவுகள்...

நாவண்ணனின்

எத்தனை எத்தனை
வித்துக்கள் வீழ்ந்தன!

இது ஒரு தமிழ்த்தாய் வெளியீடு!

விலை : ரூபா 100/-

மாறன் பதிப்பகம், 664, கேணல் கிட்டூ சாலை, யாழ்ப்பாணம்.